

SAMLENOTAT

Rådskonklusioner til COP 14, det 14. møde for parterne under FN's klimakonvention (KOM-dokument foreligger ikke)

Nyt notat

1. Resumé

På rådsmødet (miljø) den 20. oktober 2008 forventes vedtaget rådskonklusioner. Rådskonklusionerne tegner rammen for de videre forhandlinger under UNFCCC i Poznan og lægger særligt vægt på vigtigheden af at nå væsentlige fremskridt i forhold til afskovning og optag i jorde, teknologi, tilpasning, finansiering og styrkelse af det globale carbon marked. Samtidig understreges vigtigheden af øget fremdrift i forhandlingerne, og at både industri- og udviklingslande bidrager i en fremtidig aftale.

2. Baggrund

Det Franske formandskab har udarbejdet udkast til rådskonklusioner om EU's mål for den videre udvikling af den internationale klima aftale. Rådskonklusionerne skal skabe et fælles EU mandat og lægge den fælles EU forhandlingslinje i forbindelse med COP14 i Poznan.

3. Hjemmelsgrundlag

Spørgsmålet om hjemmelsgrundlag er ikke relevant.

4. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

5. Formål og indhold

Indholdet af udkastet til rådskonklusioner kan opsummeres som følger:

- Understreger vigtigheden af i 2009 i København at opnå enighed om en global klimaaftale.
- Erindrer, at 2 grader målet betyder, at globale udledninger skal reduceres med mindst 50 pct. i 2050 i forhold til 1990 niveau, hvilket betyder at globale udledninger skal toppe i 2020. Industrilande skal reducere udledningen med mellem 25 og 40 pct. i 2020 i forhold til 1990 niveau. Samtidig bør de mest udviklede udviklingslande reducere deres udledninger markant i forhold til business-as-usual niveau. Noterer at industrilandene i 2050 bør reducere udledningen med 80- 95 pct. i forhold til 1990 (reference mangler).

- Anerkender vigtigheden af processer uden for FN forhandlingerne, herunder Major Economies Meeting (MEM) og Toyako Declaration fra G8 topmødet.
- Udtrykker bekymring for europæiske industriers konkurrenceevne.
- Noterer at udledning pr indbygger bør være retningsgivende for reduktionsindsatsen. I 2050 skal den gennemsnitlige globale udledning af drivhusgasser bringes ned under to tons pr indbygger.
- Erindrer at reduktionsindsatsen skal gå hånd i hånd med indsatsen til tilpasning til klimaforandringer i de mindst udviklede udviklingslande, specielt Afrika og de små østater.
- Bekræfter, at sektortilgange kan spille en rolle i en fremtidig aftale i forbindelse med en reduktionsindsats og teknologisamarbejde. Sektortilgange skal ikke erstatte industrilandes nationale forpligtelser.
- Erindrer nødvendigheden af at håndtere udledninger fra fly- og skibstrafik i en fremtidig aftale.
- Insisterer på nødvendigheden af at sikre fremskridt i Poznan i forhold til at håndtere udledninger fra afskovning, og at analysere potentialet ved politiske tiltag, markedsmekanismer, demonstrationsprojekter og udviklingsbistand.
- Fremhæver vigtigheden af at diskutere teknologi i Poznan, og noterer sig vigtigheden af økonomisk støtte til demonstrationsprojekter af CO2 lagring i de økonomisk mest udviklede udviklingslande. Erindrer at mødet i København bør lede til fastlæggelsen af specifikke aftaler vedrørende teknologi med den private sektor, aftaler der også kan gå udenfor Konventionens sfære.
- Anerkender behovet for øget investering til reduktion af udledninger og tilpasning, understreger GEF's rolle som mulig mekanisme til at finansiere UNFCCC, og pointerer at investeringer fra den private sektor er den afgørende drivfaktor i forhold til økonomiske og teknologiske forandringer.
- Understreger nødvendigheden af at udvikle et global carbon marked, og nødvendigheden af at øge og styrke JI og CDM, samt at udvikle nye mekanismer post-2012, deriblandt mekanismer på sektor-plan.
- Understreger vigtigheden af at opnå enighed i Poznan om de principper der skal udgøre en post-2012 arkitektur, især med henblik på balancen mellem effektivitet, gennemsigtighed, og legitimitet.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Ikke relevant.

7. Gældende dansk ret og forslagetets konsekvenser herfor

Der er tale om rådskonklusioner. Punktet har dermed ingen umiddelbar retsvirkning i forhold til dansk lov, men det kan ikke forudses på nuværende tidspunkt hvorvidt der på sigt kan forekomme tilpasninger i forhold til dansk lov.

8. Forslagets konsekvenser for statsfinanserne, samfundsøkonomien, miljøet eller beskyttelsesniveauet

Konklusionerne har ikke på nuværende tidspunkt statsfinansielle konsekvenser, men de må forventes at få konsekvenser, når der vedtages foranstaltninger til gennemførelse af konklusionerne. Nærmere vurdering af de økonomiske konsekvenser for statsfinanserne vil blive foretaget i forbindelse med de enkelte gennemførelsesforanstaltninger.

Ligeledes må konklusionerne forventes at medføre gennemførelsesforanstaltninger der vil have positive konsekvenser for miljøet og sundhed idet det må formodes at konklusionerne på sigt fører til reducerede emissioner.

9. Høring

Ikke relevant.

10. Regeringens foreløbige generelle holdning

Danmark kan som helhed bakke op om linjen i konklusionerne. Fra dansk side lægges der dog vægt på, at konklusionsudkastet generelt gennemarbejdes og fokuseres i forhold til forhandlingerne i Poznan, særligt med henblik på at Poznan skal berede det indholdsmæssige udgangspunkt for intensiverede og fokuserede forhandlinger i 2009 op mod COP 15. Behov for en præcisering af sprogbrugen i forhold til langsigtede visioner og ambitioner for indsatsen med at nedbringe udledninger så den er i overensstemmelse med relevante referencer som fx IPCC og tidligere EU-beslutninger. I forhold til reduktionsindsats er det vigtigt at signalere 1) alle industrilande (Anneks 1 i Klimakonventionen) skal vise lederskab og at vækstøkonomierne skal bidrage substantielt i henhold til deres respektive kapaciteter. I forbindelse med EU's udmeldinger i forhold til reduktionsindsats, bør der arbejdes på at undgå fokus på konkurrencebeskyttelse af europæisk industri, bl.a. ved at understrege pointen om, at lægge bedst undgå ved så bred en aftale som muligt, eller ved sektoraftaler som led i en global aftale. En drøftelse af konkurrencebeskyttelse kan risikere at generere stigende generel mistro mellem udviklings- og industrilande. Der bør fokuseres på at sikre konstruktive bidrag fra alle de største udledere gennem fokuseret dialog mellem netop de lande med henblik på at føde ind i UNFCCC processen og samtidig bør der fokuseres på initiativer for nøglelande som understøtter indgåelse af en aftale i København herunder af FN's generalsekretær, G8, MEM og Grønlandsdialogen for centrale klimaansvarlige ministre. Det bør

afspejles at en ny aftale har to ben 1) tilpasning og 2) håndtering af emissioner i forhold til den menneskelige påvirkning af atmosfæren. Og at tilpasningsdelen skal fremstå med passende vægt. I forhold til de understøttende og tværgående elementer, teknologi og finansiering, savner udkastet tyngde. I forhold til finansiering skal det understreges, at der er behov for øgede midler til både visse udviklingslandes klimaindsats og til teknologioverførsel, fokus skal være på muligheder gennem udvidelse af det globale karbon marked. I den forbindelse kan man overveje såkaldte innovative finansieringstilgange, herunder bl.a. også i form af en afgift på bunkerfuels.

For så vidt angår styrkelsen af fleksible mekanismer bør det fremhæves, at denne skal fremme de fattige landes og især de afrikanske landes mulighed for at udnytte mekanismerne.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt er opfattelsen, at udkastet skal forbedres betydeligt særligt i forhold til form og struktur.

Det ventes, at landene alle vil understrege, at vægten skal lægges på UNFCCC, men også understrege nytten af eksklusive processer som fx G8 og MEM såfremt de føder ind i primærprocessen UNFCCC. Spørgsmålet om Generalsekretærens rolle har endnu ikke været berørt.

Visse østlande forsøger at nedtone ambitionsniveauet og må forventes at ville fremhæve deres særlige nationale omstændigheder og lave kobling til de igangværende forhandlinger i EU om Klima- og Energipakken. Særligt er der betydelig følsomhed blandt østlandene i forhold til spørgsmålet om at pålægge afgift på udstedelse af Joint Implementation kreditter.

Generelt er feltet spredt i forhold til finansiering af en ny klimaafnåte. Dog er der en vis opbakning til, at der er et betydeligt øget finansieringsbehov, at det skal søges mødt gennem karbon markedet og en global pris på drivhusgasudledninger samt at der skal søges innovative finansieringstilgange, som vil kunne levere bæredygtig, forudsigelig og tilstrækkelig finansiering som en del af en selvgenererende finansiel arkitektur. Der må forventes uenighed i spørgsmålet om finansieringsmekanismer udenfor UNFCCC rammen og i forhold til at etablere en position på finansieringsspørgsmålet.

12. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.